

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 9To/10/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8815010011
Dátum vydania rozhodnutia: 27. 04. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Farkaš
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2016:8815010011.2

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Petra Farkaša a sudcov JUDr. Jaroslav Bugeľa a JUDr. Emila Dubňanského na verejnom zasadnutí konanom dňa 27.04.2016, v trestnej veci obžalovaného F. J., pre prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 12T/5/2015 zo dňa 24.09.2015 takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. por. z a m i e t a odvolanie obžalovaného F. J..

odôvodnenie:

Okresný súd Vranov nad Topľou napadnutým rozsudkom sp. zn. 12T/5/2015 zo dňa 24.09.2015 uznal obžalovaného F. J. vinným zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. a/, ods. 3 písm. b/ Tr. zák., ktorý spáchal tak, že

v presne nezistený čas vo večerných hodinách, v dobe od 20:00 hod. dňa 26.05.2014 do 10.15 hod. dňa 27.05.2014, preskočil plot autoopravovne v obci Sedliská, popisné číslo 263, okr. Vranov nad Topľou a kovovým páčidlom, používaným na pneumatiky, v oblasti zámku vypáčil vchodové dvere, cez ktoré vošiel dovnútra autoopravovne, odkiaľ odcudzil 10 kusov automobilových alternátorov, 8 kusov kompresorov klimatizácii, 5 kusov automobilových štartérov, ručnú vŕtačku zn. BOSCH s kufríkom zelenej farby, bez výrobného čísla, karbobrúsku bez označenia a výrobného čísla šedej farby a rôzne druhy kľúčov a skrutkovačov nezisteného počtu, čím majiteľovi B. X., nar. XX.XX.XXXX, bytom W.. O. XXX/XXX, O. nad G., spôsobil škodu odcudzením vo výške 800,- Eur a škodu poškodením zariadenia vo výške 30,- Eur, pričom F. J. spáchal tento čin, hoci bol za taký čin v predchádzajúcich dvadsiatich štyroch mesiacoch odsúdený a to trestným rozkazom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 2T/43/2014 zo dňa 20.03.2014, za prečin krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. d) Trestného zákona, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 10.04.2014.

Za to mu súd uložil podľa § 212 ods. 3 Tr. zák. za použitia § 38 ods. 2 Tr. zák. pri zistení rovnováhy poľahčujúcich okolností podľa § 36 písm. l/ Tr. zák. a priťažujúcich okolností podľa § 37 písm. m/ Tr. zák. trest odňatia slobody v trvaní 9 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zák. ho na výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Podľa § 287 ods. 1 Tr. por. uložil obžalovanému povinnosť z titulu nároku na náhradu škody zaplatiť poškodenému B. X., nar. XX.XX.XXXX vo O. nad G., trvale bytom W.. O. XXX/XXX, O. I. G., sumu 830,00 Eur.

Po vyhlásení rozsudku, odôvodnení, poučení o opravnom prostriedku, obžalovaný priamo do zápisnice o hlavnom pojednávaní podal odvolanie voči výroku o treste a výroku o náhrade škody.

Dňa 4.2.2016 obhajca obžalovaného doručil súdu podanie, z ktorého vyplýva, že odvolanie smeruje proti výroku o treste. Z odôvodnenia tohto odvolania vyplýva, že už Najvyšší súd SR aj Európsky súd pre ľudské práva, Ústavný súd SR vo svojich rozhodnutiach poukazovali na uplatňovanie požiadavky primeranosti trestu tak, aby bola zachovaná spravodlivá rovnováha medzi všeobecnými záujmami spoločnosti a garanciami základných práv jednotlivcov. Aj keď trestnou sadzbou zákonodarca stanovuje súdu isté mantinely pri jeho rozhodovaní, zároveň mu necháva dostatočný priestor pre individualizáciu trestu podľa okolností konkrétneho prípadu. Trest odňatia slobody predstavuje najcitlivejší a najtvrdší prostriedok štátneho donútenia. Z hodnotového systému právneho štátu je nutné vyvodiť, že sloboda môže byť zachovaná jedine tak, že sa s ňou bude nakladať ako s najväčším princípom, ktorý nesmie byť obetovaný účelnosti a jednotlivým výhodám. Trest realizuje svoje poslanie a to ochranu spoločnosti niekoľkými funkciami ako sú represia, resocializácia páchatel'a, výchovné pôsobenie na ostatných členov spoločnosti. Vychádzajúc zo zásady humanity je potrebné dodržať princíp úmernosti, represie, aby táto neprekročila mieru nevyhnutnú pre splnenie účelu trestu. Je potrebné zvoliť optimálnu mieru represie. Zdôraznil, že v trestnom zákonodarstve právneho štátu trest sám osebe neobsahuje odplatu za spáchaný trestný čin. Neprimeraný trest je negáciou práva, ktorá sa svojou podstatou ničím nelíši od trestného činu, pričom páchatel', ktorému toto bezprávie spôsobil štát, nebude mať možnosť dosiahnuť negáciu štátom spôsobenej negácie práva, keďže monopol na trestanie je v rukách štátu.

V záujme individualizácie trestu mal by súd pri určovaní druhu trestu a jeho výmery prihliadať na spôsob spáchania trestného činu, následok, mieru zavinenia, pohnútku, príťažujúce okolnosti, poľahčujúce okolnosti, osobu páchatel'a a pomery páchatel'a a možnosť jeho nápravy. V tejto súvislosti konštatoval, že obžalovaný sa k spáchaniu priznal. Spáchanie úprimne oľutoval. Bol sa poškodenému ospravedlniť. Spôsobenú škodu nemohol doposiaľ uhradiť, pretože so svojou družkou sa stará o päť maloletých detí. Prijem sa snaží zabezpečiť z prostriedkov aktivačných prác v obci. V spoločnej domácnosti žije s nimi aj otec, ktorý je telesne postihnutý a je odkázaný na jeho pomoc. Uložený trest v trvaní 9 mesiacov by mal aj negatívny vplyv na družku a jeho deti. Viedol by k existenčným problémom celej ich rodiny. Na základe týchto skutočností žiadal, aby odvolací súd zväžil možnosť uloženia trestu nespojeného s odňatím slobody. Na verejnom zasadnutí doplnil tento návrh o alternatívu, aby krajský súd skrátil uložený trest odňatia slobody.

Prokurátor na verejnom zasadnutí zaujal stanovisko k odvolaniu obžalovaného s tým, že dospel k záveru, že trest, ktorý bol ukladaný obžalovanému, bol nad dolnou hranicou zákonom stanovenej trestnej sadzby. Tento trest, vzhľadom na osobu obžalovaného, prokurátor považuje za primeraný, preto navrhol odvolanie obžalovaného zamietnuť.

Na základe riadne a včas podaného odvolania krajský súd podľa § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo; na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, prihliadne len vtedy, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku.

T. F. J. na hlavnom pojednávaní urobil vyhlásenie, že je vinný. Súd prvého stupňa v súlade s § 257 ods. 1 Tr. por. prijal toto vyhlásenie. Súd vykonal dokazovanie ohľadne skutočností súvisiacich s výrokom o treste a s výrokom o náhrade škody.

Súd zhodnotil osobu obžalovaného, ktorý z miesta trvalého bydliska je hodnotený všeobecne. Je dlhodobo nezamestnaný. V obci nie sú problémy s jeho správaním. On a jeho manželka sú zapojení do menších obecných služieb. Nie je konfliktný typ. V komisii verejného poriadku nebol prejednávaný.

V evidencii priestupkov obžalovaný má 5 záznamov.

Z odpisu z registra trestov vyplýva, že obžalovaný F. J. má celkovo 8 záznamov. Naposledy bol odsúdený trestným rozkazom Okresného súdu Vranov nad Topľou sp. zn. 2T/43/2014 zo dňa 20.03.2014, ktorým bol uznaný vinným zo spáchania prečinu krádeže podľa § 212 ods. 2 písm. d/ Tr. zák. Za to mu súd uložil trest odňatia slobody v trvaní 8 mesiacov. Výkon uloženého trestu podmienenčne odložil a určil skúšobnú dobu v trvaní 2 rokov. Koniec skúšobnej doby pripadal na deň 10.4.2016.

Súd prvého stupňa pri rozhodovaní o druhu a výmere trestu dôsledne postupoval v súlade so základnými zásadami pre ukládanie trestu, ktoré sú vyjadrené v § 34 Tr. zák. Súd správne ustálil rozsah poľahčujúcich ako aj priťažujúcich okolností. Dospel k záveru, že sú vo vzájomnej rovnováhe.

Súd prvého stupňa vo svojom rozhodnutí správne poukázal na ostatné odsúdenie u obžalovaného. Zdôraznil, že obžalovaný F. J. tento trestný čin spáchal na začiatku plynutia skúšobnej doby. Súd prvého stupňa zhodnotil aj osobu obžalovaného. Poukázal na predchádzajúce odsúdenia. Mal na zreteli aj rodinné pomery obžalovaného a po zohľadnení týchto skutočností dospel k záveru, že účel trestu, ktorý je vyjadrený v § 34 ods. 1 Tr. zák., sa dosiahne trestom odňatia slobody nad dolnou hranicou trestnej sadzby v trvaní 9 mesiacov. K tejto skutočnosti krajský súd považuje za potrebné zdôrazniť, že ide o trest mierny, výchovný, keďže obžalovaný už si nevážil samotnú skutočnosť, že šancu dostal pri ostatnom odsúdení, kde výkon trestu mu bol podmiennečne odložený. Krajský súd dospel k záveru, že uložený trest, je trestom primeraným. Nestotožnil sa s argumentáciou obhajoby, že ide o trest, ktorý je prísne represívny.

Okresný súd nepochybil ani pri zaradení obžalovaného pre výkon trestu do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia. Správne poukázal na skutočnosť, že už v období predchádzajúcich 10-tich rokov bol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Vzhľadom na tieto skutočnosti krajský súd dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné, preto rozhodol tak, ako je to uvedené vo výrokovej časti tohto uznesenia.
jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.